

ГЕОРГИ КОНОВСКИ КУЛИНАРИИ РАЗНИ

chitanka.info

Ама едва го търпя, бе... Едва го търпя! Четиридесет години ме трови. То аз си мълчах, мълчах, ама... Нетърпимо е — все той да е прав. Хайде — веднъж, два пъти... Но цял живот... И все се оказва, че е прав...

Чистя си аз кухнята, а той се меси: „Не трий с мократа кърпа електрическия ключ, ще гръмне!“...

Да, бе — ти ще кажеш...

И гадът му с гад се оказа прав! В ръцете ми светна, стоя стресирана, ключът целият в черно...

Гръмна!

Щото той го урочаса!

Не гръмна масичката докато я лъсках, не гръмна гардеробът, не гръмна печката — ама като се обади и ключът гръмна... Ти остави, ами издърпа ме той, изтри ми ръцете, отви бушоните, смени ключа и... Дума не ми каза!

Нахал!

Демек, натъртва ми, че съм виновна...

Но аз магарето си в калта не оставям. Продължих на другия ден — все едно нищо не е станало. Рекох да сготвя. Как какво? Фирменото блюдо — пълнени чушки. Е, аз това зная — с кайма: чушки, сарми, мусака... И бъркани яйца... А, не — и друго мога. Яйца с домати и чушки бъркам, даже веднъж супа със сирене правих. И, естествено — зеле. Кисело или прясно, с месо или постно, ама го умея...

Да не съм фръцла като моя... Фукльо! Чуе за нещо, види или прочете, хареса му — и почва да го прави. Остави другото, ами и не иска да спазва рецептите. Почва разни вариации... Най-гадното е, че все успява. И хубаво готви — не само гостите го казват, аз също го усещам — направо киселини в мозъка получавам...

Та ме вбесява с това...

Мъж, дето готви...

Да, да — зная, че половината мъже са гениални готвачи, а другата половина са само гениални. И затова си траят, че умеят да готвят, та се спасяват от женски претенции...

Ама моят не ще да си мълчи! Готви, успява, та ме ядосва...

Преди седмица му нося от пазара краставици. А той се облича и излиза. „Къде?“ Отивал да купи истински, тия били повехнали... Да, ама струват с десет стотинки по-евтино от другите, заковавам го. А той

почва да реже и ми показва как изхвърля половината изкуфяла краставица... Може, не споря. Но по-евтино! Ама не ще да разбере...

Оня ден идваха гости, на тръгване му препоръчаха да си направи книга за впечатления. Да, бе... Ще му позволя аз... Прекъснах ги още като почнаха да го хвалят. Да не се надува!

Какво направи ли? Ми — неговата си класическа торта, дето слага какво ли не, даже тахан някакъв, сладкиш за кафе, сладък салам, дето аз не вкусвам... Не струва! Много калории, а пък е толкова сладък, че не можеш се спря...

И свинско печено... Две кила врат вземал, мариновал го с неговите си подправки, в тавата сипал бира, добавил моркови, картофи, лук, всякакви зеленини, по време на печенето, моля ти се, с мед даже го мажеше...

И отдолу — дафинов лист...

Пък деца ще идват, ама той не се замисля. „Бе, викам му, децата не обичат дафинов лист, няма да го ядат...“ А той се хили и разправя как старшината не щял да дава дафинов лист, щото войниците не го изяждали, ами оставяли отстриани на чиниите...

Разиграва ме... Помня, когато бях още млада, ама все така хубава и глупава, води ме на екскурзия. И минаваме над една река по моста, той ми вика: „Дунавът е...“. Гледам бе, не е голям тоя Дунав, какво го хвалят. Пък той ми обяснява, че тук бил в тясната си част...

Леле, какъв скандал му вдигнах, когато на гарата разбрах, че било Искъра... Ми, де да знам коя река е, нямат табелки отгоре...

Невъзможен е! Невъзможен! Аз от училище си знам — вярвай само на учебника и на този, дето е зад катедрата. Или зад врата с надпис „Експерт“. А той — нихилист, подигравчия и скептик... „На «експерта», вика, «само табелката му показва какъв е.» По-добре не го слушай, щото без табелка си е обикновен чиновник...“

Той ще ми говори за чиновниците... Дето ред не признава, несериозен и неподчиняващ се...

Ей, затова се женим млади — да сме още глупави, че иначе...

А, благодаря, благодаря... Зная, че съм запазена, непроменена... То там ми е силата... Иначе — не бих го издържала...

Добре, че запомних как на сватбата казаха: „Докато смъртта ви раздели!“. На туй разчитам в бъдеще...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.